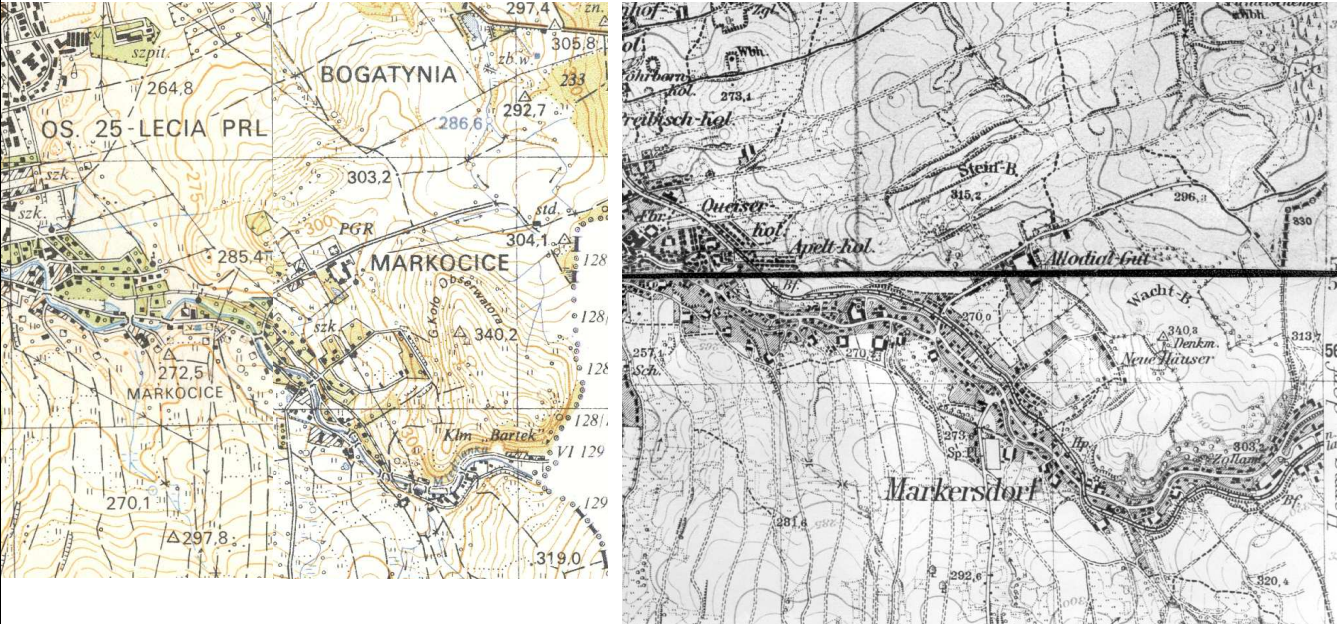

KARTA ADRESOWA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

1. Obiekt UKŁAD RURALISTYCZNY DAWNEJ WSI MARKOCICE			5. Miejscowość BOGATYNIA - MARKOCICE	
2. Obecna funkcja dzielnica Bogatyni	3. Materiał	4. Datowanie XIV w. – pocz. XX w.	6. Gmina BOGATYNIA	
21. Fotografia			7. Powiat zgorzelecki	
			8. Województwo dolnośląskie	
			9. Kod pocztowy 59-920	
			10. Adres	
			11. Lokalizacja	
			12. Lokalizacja archeologiczna Nr obszaru AZP – Nr stanowiska na obszarze AZP – Nr stanowiska w miejscowości -	
			13. Nr ewidencyjny działki cały obszar miasta	
			14. Własność różne formy własności	
			15. Rodzaj użytkowania różne	
			16. Informacja o ochronie Wpis do rej. zab. pod nr rej. zab. 540/J z dnia 6.07.1978 r. Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego – uchwała Rady Gminy i Miasta w Bogatyni z dnia 05 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Bogatyni, rozdz. VI – Ochrona dziedzictwa kulturowego (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego nr 218 z dnia 16.10.2002 r., poz.3000).	
18. Stan zachowania zachowany w 90% , czytelny układ ruralistyczny	19. Wpisujący dane Krzysztof Kurek	20. Data wykonania ewidencji wrzesień 2006	17. Rodzaje zagrożeń zagrożenia inwestycyjne względem układu urbanistycznego	

22. Uwagi

Markocice, wieś wymieniana już w XIV w. W kronikach miasta Zittau z 1396 r. wymienia się miejscowość jako własność miasta. W 1454 r. staje się ona własnością rodziny von Biberstein i wchodzi w skład księstwa zawidowskiego. Od 1696 r. wioska staje się własnością rodziny von Einsiedel z Rybarzowic. Wieś o układzie łańcuchowym zlokalizowanym wzdłuż ulic położonych równolegle do rzeki Miedzianki zabudowana budynkami tkaczy o konstrukcji przystupowo-zrębowej (ul. Kościuszki, Główna, Nadrzeczna, Górna, Górską) z budynkami przystupowymi i zespołem pałacowo-folwarcznym przy ul. Dąbrowskiego. Od czasów Reformacji Markocice podlegały pod jurysdykcję Bogatyni.. Utworzenie linii kolejowej łączącej Markocice z Bogatynią i Czechami przyczyniło się do przemysłowego rozwoju wioski – powstała fabryka z willą fabrykanta, Urząd Celny, szkoła. Układ nie przekształcony po 1945 r. poza budynkami mieszkalnymi przy ul. Główniej-Wąskiej i zabudowie jednorodzinnej przy ul. Kolejowej- Dąbrowskiego. Po 1945 r. w wyniku niewłaściwej działalności inwestycyjnej, zaniedbań, zniszczeniu i degradacji uległa liczna zabudowa przystupowa ulic Kościuszki, Główniej i Nadrzecznej. Rewitalizacji ze względu na wybitne wartości architektoniczne i urbanistyczne z odbudową zlikwidowanej zabudowy wymaga ciąg zabudowy ulic: Główniej, Kościuszki, Nadrzecznej. **Wymagane, na wniosek Urzędu Miasta i gminy Bogatynia, uściślenie granic wpisu do rejestru zabytków układu urbanistycznego miejscowości Markocice.** Dokumentacja: dokumentacja budowlana i konserwatorska znajdująca się w zasobach WUOZ w Jeleniej Górze – *Studium Historyczno-urbanistyczne Miasta Bogatyni, PKZ Wrocław, maszynopis, rok 1985*. Bibliografia: *F.L. Engelmann. Geschichte von Reichenau. Reichenau (1904-1905).*; *M. Iwanek, E. Orłowska. Bogatynia i okolice. Zarys dziejów. Jelenia Góra 1994 r.*

